

## VITA NUOVA

Són aquestes les hores més cruels  
somnis innomenats els teus fantasmes  
surten i formiguegen amb la gent  
sota cels irrisoris el record  
el plaer del record aspra taronja  
la cambra closa a la llum del migjorn  
mullat el cos sabor de nit i molsa  
cerca l'agulla els llavis de la nafra  
mentre sense esma avances entre cossos  
vidres taüts paranys de llum és l'hora  
i llur deixant traspua ensopiment  
absències i el silenci dels cors cau  
sobre tu desclassat tu que passares  
quaranta dies i quaranta nits  
com un gos oblidat entre les roques  
oblida les paraules i el teu nom  
oblida el gest i entra a l'imperi nou  
a l'ordre del silenci i els autòmates

## ALTURES

*A Eugenia Viteri i  
Pedro Jorge Vera*

Guardaré al pit el somni de la pedra  
el ritual precís de les altures

Recolzats contra el somni heu adormit el temps  
segles de mitològiques derrotes  
aturaren el sol sobre vosaltres  
perpètues veus salitre el temps innumerable  
sobre les boques  
per quins camins quins llavis trencaran  
la pau d'algeps de la planura immensa  
melangiós cantissol d'antigues quenes  
l'incontestable esbart de la rapinya  
allà on els horitzons es descomponen  
decapitats en pedra allà on el foc  
abranda gel i dol i el solitari ca  
lladra incessant als núvols  
des de la meva nit  
puge a la vostra nit silvestre  
i el revoltat lleopard els polsos em batega  
sempre disposat al salt i a l'amor sense límits

## EL CRIT

*Txiki*  
*Otaegui*  
*García Sanz*  
*Humberto Baena*  
*Sánchez Bravo*

Setembre, 1975

Mira l'horror que escumeja a les platges llunyanes  
són els darrers udols del vell llop de la nit  
desdentat engranatge de tants anys de silenci  
esbalaïts de punys fresseig foll de deliris  
boques de gebre paraules ertes  
tot era nit i els dies eren ulls  
d'espavent ben oberts tot era nit  
als cossos nit al coll i amb temor albiraves  
possibles horitzons de roselles i llavis  
ara estàs lluny i a casa teva surten  
roses com punys la mort cerca la gola  
trenca cames i veus arranca plors  
de murs abans impertorbables  
i el crit és llei i lluita contra el llop  
ara estàs lluny i sol  
i és nit la pols que et puja al cor  
que tot arreu s'estén que et diuen a tothora  
que iguala el bé i el mal flor i coltell  
mai n'oblides el crit dels teus germans  
crida amb força l'horror car les paraules  
d'esma rompudes neguen en la molsa

## TEMPS ATURAT

*A Isabel*

Escriure ara que el sol es desespera  
als horitzons de plata  
contar les papallones que surten del teu somni  
el cervol dolç que et puja al cim de les collines  
que et recorre planures  
i als teus boscos es perd  
provar l'aigua que brolla el teu somriure  
recordar tantes coses que hem fet junts i no hem fet

La tarda s'esllavissa a la finestra  
i té el color de rosa dels dissabtes d'estiu  
i el sabor trist que em puja fins la gola  
ocells blancs terra seca  
i el sabor que m'aplega des dels ossos  
i em recorre eixalat la buidor de la cambra

Et recorde vestida de silenci  
alletant llàgrimes dolors et pense  
com deus ser tota lluny  
al bell mig de la font de les absències  
no corre el temps la tarda s'ha parat  
als vidres amb sa llum de mel de rosa  
al jardí més enllà de la finestra  
ferit un núvol s'ha enredat als arbres  
encara desfullats t'estime en tot  
i en tu estime les coses que em reviu  
i em refan el record l'espavent del futur

Escriure ara que tot es desespera  
als batents de la tarda  
i cérvol cor i núvol selves i mars traspassen  
No corre el temps oblida  
constellacions podrides que s'esmunyen  
cap als forats de l'alba  
paranys equívocs destrossen veus  
com llàgrimes paraules fum cabòries  
mullen amb sang maragda i or antic